

Антон Логов, Серпень, триптих, (фрагмент), 2012, полотно, олія / Anton Logov, August, triptych, (fragment), 2012, oil on canvas

Geo

АНТОН ЛОГОВ

25.04 – 15.05.12

Being Icarus. Оптика падіння

Щоб не псувати фільм, скажу тільки одне: «Ікар».
Якщо не зрозуміли – нічого страшного.
Але можливо, вам потрібно більше читати.
Тоні Вілсон, з фільму «24 hour party people»

Гео – експозиція міфічного масштабу, що розігрує мовою абстракції драму людства на три частини. Керуючись окулярами античного героя Ікара, глядач має пройти певний шлях – від Сонця, через Землю, до батьківського Лабіринту.

Перша зала (Геліо) – увертюра. Розчинена чиста природа, абстрактні зображення перших стихій, які ще не стали мапами із нанесеними на них лініями. Сонце, яке ще не має чіткого круга, в зеніті чистої дії зароджує Всесвіт зі світла й кольору... За всіма законами увертюри, зала поступово заповнюється глядачами, які перебувають в нестерпному очікуванні дії – деструкції першопочатку.

Друга зала (Гео) – математична естетика пропорцій, анатомічний театр пост-пейзажу. Точка зору – на рівні космічного супутника – відстань, достатня для зміщення «кута бачення». Самостійні геометричні фігури, написані сріблом та золотом, структурують пласти металів, заритих у землю, зтягнутих потоками кисню. Кути та кордони, без яких складно набуті форми, замикаються на собі – так само як пейзаж, стаючи урбаністичним, робиться нехитро самодостатнім.

Десь рано вранці Ікар прокинувся, аби вперше злетіти в небо. Натягаючи крила, батько казав йому про свободу, що чекала на них в інших землях. Полон на службі у Мінаса мав назавжди залишитись у спогадах про критський лабіринт. Проте, свобода для юного Ікара була ширшою та наївнішою. Розпочинаючи шлях із точки Гео у точку Геліо, він цілеспрямовано рухав кінцівками, аби перетворити лінійно-кутову механіку необхідності – на чисте сяйво споглядання. І маневр майже вдался...

Флешбеком прокручуючи плівку, побачимо повільну посадку.

Розчинена абстрактність стає більш стійкою, з неї «виринають» трикутники та ромби, ще ближче – репродукції Матісса та Тернера, Руссо та Брейгеля, на одному з полотен якого потопає Ікарів гомілкостоп.

І залишається тераса (умовна третя зала просто неба), де інсталювані нефункціональні елементи простору виконують функцію зламаного ліфта між Гео та Геліо. Де біля скинутого тіла Ікара стоять стіни тих лабіринтів, із яких уже тікали греки, та загубилися суб'єкти постсучасності, можливо – назавжди.

Борис Філоненко

Высота стимулирует к инновационным находкам в творчестве, а пыль, попадая в глаза – вызывает слезы.

Космос – так далеко и вроде бы, если верить древнегреческим философам, внутри каждого...

Относительно пространства будущего современное масс-медийное мегаполе визуально геометрично и способствует развитию «геопозиции».

Катарсис общества зависит от молекулярности вектора-символа, сопутствующего отдельному отрезку времени, а урбанизация и пейзаж, как вид искусства, совершенно агрессивно соприкасаются, учитывая предельно интровертную позицию этого же общества по отношению к миру искусства.

«Geo» – знак, человек, постпейзаж и буквы, обнаруживающие свое значение как абстрактный алгоритм.

Хаос превращается в геометрические формы, внутренняя сущность которых скрывается под слоем пыли или же времени...

Антон Логов

Антон Логов народився 1984 року в місті Роздільна, Одеської області. Живе та працює в Києві. У 2004 році закінчив Одеське художнє училище ім. М. Б. Грекова, 2010 року – Національну академію образотворчого мистецтва й архітектури. Учасник спонсорованої програми «Генофонд» арт-центру Я Галерея, що забезпечується, серед інших, і меценатом Олександром Каменцем. Із 2008 року бере активну участь у групових виставках, в Україні та закордоном.